

Lectio Libri Cántici Canticórum.
Vulnerásti cor meum, soror mea,
sponsa, vulnerásti cor meum in uno
oculórum tuórum et in uno crini
colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ
tuæ, soror mea sponsa pulchrióra sunt
úbera tua vino. Et odor unguentórum
tuórum super ómnia aromáta.
Favus dístillans lábia tua, sponsa,
mel et lac sub lingua tua. Et odor
vestimentórum tuórum sicut odor
thuris. Hortus conclúsus soror mea,
sponsa hortus conclúsus fons signátus.
Emissiónes tuæ paradísus malórum
punicórum cum pomórum frúctibus,
cypri cum nardo. Nardus et crocus
fistula et cinnamómum cum univérsis
lignis Líbani. Myrrha et áloë,
cum ómnibus primis unguéntis.
Fons hortórum, púteus aquárum
vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Lezing uit het Hooglied.
Jij brengt mijn hart op hol, zus van me.
meisje van mij. Jij brengt mijn hart
op hol, met één blik van je ogen,
met één flonkering van je halssnoer.
Hoe verrukkelijk zijn je liefkozingen,
zus van me, meisje van me. Jouw
liefkozingen zijn heerlijker dan wijn. De
geur van je lichaam gaat alle parfums te
boven. Nectar vloeit van je lippen,
mijn meisje. Honing en melk proef ik onder
je tong. En de geur van je kleren is als
de geur van de Libanon. een besloten hof
ben je, zus van me, meisje van me,
een omheinde wel, een verzegelde bron.
De stromen uit jouw bron doen een
paradijs ontstaan van granaatappelsbomen
met schitterende planten; hennabloemen
met nardus, nardus en saffraan, kalmoes
en kaneel, wierook struiken van allerlei
soort, mirre en aloë, met de geurigste
kruiden. Bron van tuinen ben je, stroom
van levend water, bergbeek uit de Libanon.